

ת"פ 2845/09 - מדינת ישראל נגד אלפונס סבח - נדון, עומרי יאסו (עציר)

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 2845-09
05 ינואר 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

1..אלפונס סבח ת.ז. 057158487 - נדון
2..עומרי יאסו (עציר) ת.ז. 203779558

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - ענבל אביב

הנאשם - 2 - בעצמו ובא כוחו עו"ד - רוזנטל

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת פרשת הראיות בכך שב- 16.12.09 החזיק סם מסוכן מסוג חשיש במשקל העולה 19 גרם, שלא לצריכתו העצמית, ששוטרים הגיעו לדירה השליך הסם מחוץ לבית, תוך שמנסה להשמיד ראיה בזדון ולהכשיל שוטרים במילוי תפקידם.

הנאשם כאמור ניהל פרשת ראיות ארוכה ובתאריך 1.8.11 הורשע ונדחה לקבלת תסקיר לאור עתירת התביעה למאסר.

יצוין, כי כבר ב- 2.9.10 הנאשם האחר, הודה בהחזקת כמות קטנה יותר של חשיש, לצריכתו העצמית, הורשע ונגזר דינו למאסר מותנה, התחייבות ופסילה מותנית.

הנאשם לא השכיל לנצל הזדמנות טיפולית ולשתף פעולה עם שירות המבחן. כמו כן, היו קשיים באיתורו ובדין האחרון

עמוד 1

שהתקיים ביום 7.5.13 התברר כי גם לא שיתף פעולה עם הממונה ולכן לא הומצאה חוות דעתו. ציינתי כי בנסיבות אלה יש לגזור דינו למאסר בפועל.

הואיל והנאשם לא אותר וצווי הבאה לא בוצעו נאלצתי להתלות ההליכים עד לאיתורו.

ב- 9.12.13 לבקשת המשטרה ההליכים חודשו, לאחר שהתברר כי הוא עצור עד תום ההליכים באשמה של פשע חמור. ביקשתי מהתביעה בנסיבות אלה להודיעני הענין הציבורי בהבאתו לדיון והתביעה ביקשה להביאו לדיון.

היום שבה התביעה על עתירתה למאסר בכלא, בעוד הסניגורית מבקשת כי לאור הזמן הרב שעבר, אסתפק בעונש מרתיע בלבד.

שמעתי גם את הנאשם שמבקש התחשבות בית המשפט.

כפי שצינתי בהכרעת הדין לכשנכנסו שוטרי ימ"ר לדירה שבה שהה, השייכת לנאשם 1, יצא הנאשם שבפני לחצר והשליך הסם מעבר לגדר, אך לא היה מודע לכך שאחד השוטרים המתין מאחור, צפה בו ותפס את הסם שהשליך.

התיחסתי בהכרעת הדין לכך שיש כפילות בעבירה של ניסיון הכשלת שוטר וניסיון העלמת הראיה ומכך שאין מקום להטיל עונש נפרד בגין שתי עבירות אלה.

על פי התיקון העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה, כלומר יחס הולם בין חומרת המעשה, נסיבותיו ומידת האשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל על הנאשם.

המחוקק מצא כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם העונש ההולם המעשה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה, במדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ואלו שאין קשורות לביצוע העבירה.

אולם רשאי ביהמ"ש לחרוג מן העונש ההולם בשל שיקולי שיקום. אם מדובר בעבירות בעלות חומרה יתרה, יעשה כן אך ורק בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, שתפורטנה בגזר הדין. שיקול של הרתעת הנאשם או הרבים, לא יצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם.

הערך החברתי המוגן במקרה שלפניי, הינו החובה להגן על בריאותו ושלומו הפיסי והנפשי של הציבור, והצורך למנוע הפגיעה והנזק לחברה, שנגרמים מהתופעה הקשה של ההתמכרות לחומרים פסיכואקטיביים, משני תודעה. הנזק נגרם גם במעשי עבירה, הנלווים לעבירה זו ונובעים מהצורך להשביע הרעב הבלתי נדלה לסמים. הסכנה הנשקפת לכן ממי שמהווה חוליה בשרשרת הפצת הסמים, ידועה, ולא בכדי קבע המחוקק בצד העבירה מאסר לתקופה ארוכה.

המתחם העונשי ההולם למי שסוחר בסם מסוכן או מחזיק בו למטרת סחר הינו עונש מאסר בפועל לתקופה שבין 6 חודשים ל-18 חודשים.

המחוקק לא הבחין בעונש, בין סוגי הסם או כמויות הסם, ובתי המשפט נוהגים להחמיר ככל שהכמות גדולה יותר ומעשי

הסחר רבים יותר, כשגם לעברו ניתן שיקול של ממש.

כאמור, התיקון מאפשר לביהמ"ש לחרוג מן העונש ההולם בשל שיקולי שיקום אולם אם מדובר בעבירה בעלת חומרה יתרה, יעשה כן אך ורק בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן.

במקרה שבפני לא חל שיקול של שיקום ולא רק שלא שיתף פעולה עם שירות המבחן, אלא כיום עצור כבר 8 חודשים בגין עבירה חמורה. סברתי כי העונש הראוי במקרה זה הוא מאסר בעבודות שירות, אך כאמור לא התיצב בפני הממונה ולאחר מכן צווי הבאה לא בוצעו.

משכך, העונש הראוי הוא בהחלט מאסר מאחורי סורג ובריח.

הואיל והוא עצור וכפי הנראה ימשיך ויהיה עצור תקופה לא קצרה, ממילא המאסר יחפוף את תקופת המעצר בתיק החמור ובשל הזמן הרב שעבר אפחית במעט מתקופת המאסר המינימום שבמתחם.

בהתחשב במהות העבירה ונסיבותיה ולאחר שקילת האינטרס הציבורי מול נסיבותיו/ה האישיות של הנאשם/ת ועברו/ה, אני דנה את הנאשם/ת לעונשים הבאים:

1. מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים, בניכוי התקופה שהיה עצור.
  2. אני מטילה על הנאשם/ת 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנה/ים והתנאי הוא שלא ת/יעבור עבירות בהן הורשע.
  3. הנאשם/ת ת/יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מביצוע העבירה/ות בהן הורשע במשך 3 שנה/ים מהיום.
- אם לא ת/יחתום על ההתחייבות, ת/יאסר למשך 90 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

**ניתנה והודעה היום ד' שבט
תשע"ד, 05/01/2014 במעמד
הנוכחים.
רובין לביא, שופטת בכירה**